

Ir vėl susitikome...

Laikraštyje „Auksinė varpa“ jau daug kartų pasakota apie buvusio Pakruojo žemės ūkio technikumų I-osios agronomų laidos kurso draugų susitikimus. Toks susitikimas įvyko ir šią vasarą, vieną šeštadienio popietę. O tie mieli mūsų širdžiai susitikimai vyksta po 1964 metų, kai baigę mokslus, gavome jaunesniojo agronomo diplomus ir išsiskirstėme darbu po Pakruojo ir aplinkinių rajonų ūkius. Išsiskirdami pažadėjome nepamiršti vieni kitų ir susitikti po penkerių metų. Ir taip po kiekvieno eilinio susitikimo vėl pasimatydavome kas penkeri metai. Jų, tų šiltų susitikimų buvo jau daug, kiekvienas jų šildė mus, kurso draugus bei į draugų būrį įsiliejusias mūsų antrašias puses ir netgi atžalas. Vieną susitikimą ir surengėme kartu su mūsų vaikais... Susirinko didelės būrys...

O paskutinius tris susitikimus jau rengiame kas dvejuis metais, nes kači čia slėpti – amžiumi ir metų skaičiumi turėtume, rodos, lieka vis mažiau laiko pabūti drauge – juk nė vieno nėra amžino.

Tai, nežinoti atstumų ir šios vasaros karščių, rinkomės į buvusį Pakruojo žemės ūkio technikumą, tapusį antraisiais namais: iš Šiaulių ir jo rajono – Aldona Šumskytė-Juozaitienė, Valė Medelytė-Pletkuvienė, Liuda Zemeliauskaitė-Songailienė, iš Kelmės ir jos rajono – Birutė Medžia-veprytė-Montvilienė, Vanda Pletkutė-Jokūbauskienė (beje, Vandą į susitikimą atlydėjo ir jame dalyvavo sūnus Saulius). Iš Joniškėlio atvyko Ignas Kuzminskas su žmona Alvyda, iš Pasvalio – Adolfina Petraitytė-Kondrotienė, iš Joniškio atskubėjo Antanas Sirbikė, tąsyk parskridęs iš Danijos ir, nežinoti nuovargio, atskubėjęs į susitikimą, lauktuvų atveždamas po nugludintą Atlanto vandenyno pakrančių akmenėlių... Iš Biržų atvažiavo Laimutis Baltuška, sakydamas: „kol nebuvo dalyvavęs nė viename susitikime, rodėsi, gerai būtų nuvažiuoti, taip ir praivedavo susitikimai be manęs. Kai vienąkart nuvažiuoju, dabar tiesiog širdis daužosi, taip traukia pamatyti draugus, pabendrauti“... Na, o vietinių, Pakruojo atstovaujančių kursojų, tąkart buvo mažiau – Onutė Badaraitė-Tamošiūnienė, Juozas Rikikas ir Filomena Krikščiūnaitė-Brain-

Susitikimo dalyviai minutėlei sustojo įsiminti. Nuotraukoje nerasta Valės Medelytės-Pletkuvienės ir Juozas Rikikas – dėl susiklosčiusių aplinkybių jie į susitikimą atvyko vėliau

skienė su vyru Romu; ne visiems sveikata leido, darbmetis kitų nepaleido. Jie visi siuntė nuoširdžiausius linkėjimus, o Stasys Burba parašė nuoširdų ir jaudinančių laišką, linkėdamas visiems ilgų metų ir susitikimų, į kuriuos ir jis dar ne sykį atvažiuos. Susitikimuose jau daugelį metų dalyvauja buvusi darbuotoja, vėliau ilgametė dėstytoja, parašiusi ne vieną knygą ir dar rašanti – Zita Buržaitė-Vėžienė. Na, o susirinkę, kaip visada, praeiname parko takeliu nuo buvusio bendrabučio, fotografuojamės ant Pakruojo dvaro rūmų laiptų, važiuojame į svetingus ir išpuoselėtus Sigutėnų bendruomenės namus...

Tylos minutė išėjusiems kurso draugams, dėstytojams, šeimų nariams... Ja prasideda visi mūsų susitikimai... Beje, per tą laiką tarp susitikimų skaudžiai išgyvenome kurso draugų, dėstytojų, mūsų artimųjų netektis, gedėjome, palydėdami juos į paskutinę kelionę... Mūsų kurso draugė Elytė neteko savojo Johno, prieš ketverius metus staiga mirusio Algio Rukiansko žmona Genu- tė neteko dar ir sūnaus Artūro - beje abu jie irgi buvo ne vieno susitikimo dalyviai.

Kaip kiekvieną kartą, susitikę kalbame apie senjorų veiklą, o jos nė vienam netrūksta – kas dalyvauja me III amžiaus universiteto veikloje, kas padeda šeimos nariams ūkiuose, kas rūpinasi vaikais, anūkais, proanūkais, kas puoselėja savas sodybas ar džiaugiasis įvairiausias kitokiais pomėgiais – juk dirbant daug ko negalėjai... Kiekvienas amžius turi savą džiaugsmą.

Ir nė vieno kalboje – apie sukauptus turtus, nors visų visą gyvenimą dirbta sąžiningai...

Kartu prisimename prabėgusių jaunystę: čia, technikumė ne tik mo-

kėmės, kad gautume diplomus; čia sportavome, dainavome, šokome, buvo įvairūs būreliai, ekskursijos, puikūs auklėtojai, dėstytojai, kurių nepamiršome niekada. Ne vienas po technikumą baigimo įgijome ir aukštojo mokslo diplomus, tačiau labusiai branginame čia gautus...

Pažiuos?... Pagrindinės vertybės visų panašios, visus jungia giliai širdyse įskiepyta meilė Tėvynei Lietuvai. O jei kas skiriasi, stengiamės priimti ir gerbti kitokią nuomonę.

Laikas tirpsta akimirksniu. Prieš išsiskiriant kiekvienas į rankas imame po dėžutę su mažyčiu angeliku, kad toliau saugotų... Kad vėl susitikume.

Zita Vėžienė apdalina visus meilės simboliu „Rafaelo“ saldinais... Jaudinamės visi.

Jau besiruošiant išsiskirti (ne vieną iš susitikimo atvažiavo parsivežti vaikai, anūkai), skambina iš Peluodžių kaimo, kur ūkininkauja, Stasys Svirplis: „negalėjau laiku atvažiuoti, ar besukubėti?“ O mes jau pradedame skirstytis. Stasys Svirplis nepraleidęs nė vieno susitikimo, telefonu perduodamu vienam kito iš rankų į rankas, pasako nors kelis žodžius.

Tai tokia mūsų šventė... To nesuvaidinsi, nesurežisuosi... Graudu ir gera širdžiai. Čia parašiau ne tik savo mintis, tai kartu visų dalyvių mintys ir jausmai, lydėję mus tą popietę. Tai buvo 14-asis mūsų susitikimas.

Iki kito karto, mieli kurso draugai!

PS. Tariame nuoširdų Ačiū visiems, į kuriuos kreipėmės, derinant susitikimo laiką ir kitas detales, juk norisi, kad viskas vyktų sklandžiai, nuoširdžiai...

Filomena BRAINSKIENĖ

PAKRUOJO KRAŠTUI DEDIKUOTA JAU SEPTYNIOLIKTOJI KNYGA

Šiais metais minint Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dieną mūsų krašto metraštininkė Zita Buržaitė-Vėžienė už aktuali publicistiką, rajono tremties ir rezistencijos kovų istorijos įamžinimą buvo apdovanota Pakruojo rajono savivaldybės padėkos ženkle. Už įvertinimą autorė atsilygino su kaupu - rugpjūčio 10 d. Pakruojo sinagogoje įvyko naujausios knygos „Šimtmečio aidai“ pristatymas. Tai septynioliktoji p. Zitos knyga apie Pakruojo kraštą ir jo žmones.

Už finansinę paramą leidžiant šią ir kitas knygas Zita Buržaitė-Vėžienė dėkojo Pakruojo rajono savivaldybei ir Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrui. Už bendradarbiavimą, dalijimąsi surinkta medžiaga dirbant prie „Šimtmečio aidų“ - Linkuvos mokytojai Emilijai Stanevičienei.

Knygos „Šimtmečio aidai“ centre – paprasti Laborų kaimo žmonės ir jų likimai, kurie kaip veidrodis, pasak p. Zitos, atspindi visos Lietuvos šimtmečio istoriją. Skaitytojas, versdamas puslapį po puslapio, keliauja šimto metų atkarpa ir girdi okupacijos, holokausto, tremčių, rezistencinės kovos, sovietmečio, nepriklausomybės atkūrimo, dabarties gyvenimo aidus, vienaip ar kitaip suformavusius ne tik knygos herojų likimus, bet ir mūsų visų šeimų istorijas.

Knygos pristatymo proga autorę sveikino visas būrys jos kūrybos gerbėjų ir vertintojų. Pakruojo rajono savivaldybės administracijos direktorė Erika Kižienė p. Zitai įteikė įamžintą akimirka iš Trispalvės nešimo ceremonijos, vykusios Pakruojoje birželio 14 d. Įteikdamas puokštelį gėlių Pakruojo seniūnas Saulius Margis pasidžiaugė, kad p. Zita yra Pakruojo seniūnijos gyventoja, parašiusi daugiausiai knygų. Autorę pasveikino ir Šiaulių regiono poezijos ir kitų menų asociacijos „Menų šaltinis“ tarybos narė Rita Skeirienė bei literatų sekcijos pirmininkė Birutė Kriščiūnaitė, Pakruojo literatų klubo „Židynys“ pirmininkė Edita Kurauskienė su kolegėmis, LPKTS Pakruojo filialo valdybos pirmininkės pavaduotoja, tretinė Zita Gasiūnienė, buvusi bendradarbė, tautodailininkė Rožė Džiaugienė, šios knygos herojus kpt. Petras Balčiūnas, Pasvalio rajono tremtinių atstovai: Vida Ramonienė, Aldona Juzeliūnienė ir Juozas Žitkevičius. Knygos autorę pagerbė „Žiemgalos“ draugijos vicepirmininkas Alfredas Šimkus, apjuosęs p. Zitą tautine juosta su užrašu „Pakruojo“.

Pabaigoje kalbėjo buvusi Triško-

Renata BUDRIENĖ

A. PILIPAUSKO nuotr.: Krašto metraštininkė Zita Buržaitė-Vėžienė su Savivaldybės dovana – nuotrauka, kurioje įamžinta birželio 14 d. Pakruojoje vykusio Trispalvės nešimo akcija

nių kaimo gyventoja Aldona Bumbulienė, anuomet dirbusi „Aušros“ kolūkio pirmininko pavaduotoja. Jos kalba buvo ypač jautri, nes moteris gerai pažinojo Laborų kaimo žmones, kurių gyvenimai ir likimai aprašyti knygoje.

Po knygos pristatymo susirinkusiems dainavo Pasvalio kultūros centro tremtinių choras, vadovaujamas Gintarės Bagdonavičiūtės. O kol ponia Zita dalijos autografus, visi renginio svečiai pakviesti pasivašinti kava, girta ir bandelėmis.

Knyga „Šimtmečio aidai“ verta paskaityti kiekvienam. Net nepažįstamam joje minimų žmonių. Nes tų žmonių liudijimai ir aprašytos patirtys skirti tam, kad prisimintume, liktume budrūs ir tvirtai žinotume: savo šeimoms, savo kraštui, savo šaliai linkime tik taikos, santarvės ir ilgu gyvavimo metų.

Mūsų valstybės teritorijos sienas saugo tarnybos. Savo dvasios sienomis reikia rūpintis patiems. O jų sargyboje – tik atmintis ir liudijimai. Domėkimės, skaitykime ir nepamirškime.

OPTIMISTŲ ŠVENTĖ

Optimistų klubo žmonių su negalia šeimų nariai septyniolik- tą kartą susirinko Linksmųjų pušyne į sporto ir pramogų šventę.

Nuo pat ryto pušynas prisipildė klegesio, ir šurmulyms nuvilnijo pušų viršūnėmis.

Šventės dalyviai ir svečius pasveikino savivaldybės mero pavaduotojas J. Juozapaitis, mero padėjėja R. Sausienė, Seimo narys A. Gumuliauskas, jo padėjėjas A. Žuvininkas, Seimo nario V. Gailiaus padėjėjas G. Šurna, įteikdami padėkos raštus aktyviausiems klubo nariams: R. Vitkienei, G. Mickevičiui ir D. Skrudupiui.

Į šventę atvyko svečiai iš Radviliškio krašto žmonių su negalia sąjungos ir Kupiškio atstovai.

Komandos išbandė jėgas estafetėse, žaidimuose, atlikdamos konkretias užduotis. Entuziazmas ir džiaugsmas švytėjo dalyvių akyse. Visi stengėsi įveikti kliūtis ir laimėti rungtį.

Nugalėtojai buvo apdovanoti atminimo medaliais. Grožėtasi radviliškėčių meno dirbiniais iš molio, keramikos, nepaprastai kruopščiai nunertais nėriniais bei nupieštais paveikslėliais.

Akordeono garsai ir dainų posmai sklido Kruojos krantais, žmonės bendravo, dalijosi patirtimi, įspūdžiais ir keitėsi adresais bei telefonų numeriais.

Nieko nėra gražiau už nuoširdžią draugystę bei mokėjimą bendrauti su mažu ir dideliu, sveiku ir neįgaliu.

Optimizmas ir tvirta valia nugali visus sunkumus.

V. MONČAUSKIENĖ

PAKRUOJO VYTAUTO DIDŽIOJO GATVĖ TAPS RALIO „APLINK LIETUVĄ“ BATALIJŲ ARENA

Rugsėjo 6-ąją Kaune, Rotušės aikštėje, bus duotas startas tradiciniam raliui „Aplink Lietuvą 2018“, kurį rengia tikrasis FIA narys, 1926 metais įkurtas Lietuvos automobilių klubas (LAK) ir kurio dalyviai tradiciškai varžosi dėl garbingiausio trofėjaus – Prezidento taurės.

Raliai „Aplink Lietuvą“ - seniausias automobilių sporto varžybos šalyje.

Pirmasis ralis tokiu pavadinimu surengtas 1931 m. liepos 24 dieną, tačiau šiemetinis ralis „Aplink Lietuvą“ tebus tik 27-tasis. Keturi raliai įvyko prieškarinio Lietuvoje, o nuo 1996-ųjų, atgaivinus LAK veiklą ir atstačius jo narystę FIA, raliai „Aplink Lietuvą“ vyksta kasmet.

Kas šiemet iškovos Prezidentės Dalios Grybauskaitės taurę, sužinosime rugsėjo 8-ąją, kai ralio dalyviai per tris dienas įveikė daugiau nei 1000 kilometrų finišuos Vilniuje, S. Daukanto aikštėje, priešais prezidentūros rūmus.

„Šiemetinis ralis „Aplink Lietuvą“ skiriamas valstybės atkūrimo 100-čiui, todėl organizatoriai pasistengs, kad dėl pagrindinio ir kitų svarbių ir reikšmingų apdovanojimų varžytųsi 100 automobilių ekipažai, - sako ralį rengiančio LAK prezidentas Rolandas Dovidaitis. – Noriu patikinti, kad ralis taps didele ir įsimintina švente ne tik jo dalyviams, bet ir miestų bei miestelių, per kuriuos drieksis jo maršrutai, gyventojams“.

Ralis „Aplink Lietuvą“ dalyviai po kovų Radviliškyje skubės į Pakruoį, kur Vytauto Didžiojo gatvėje rengiamos greito slalomo varžybos.

Pakruojiečiai sportininkų sulauks antrąjį ralio dieną, rugsėjo 7-ąją, kai 14 val. Vytauto Didžiojo gatvėje bus duotas startas pirmajam ekipažui.

Pakruojoje ralio dalyviai varžysis ne tik dėl greitų sekundžių bendroje lenktynių įskaityje, bet ir dėl rajono savivaldybės mero taurės, kuri bus įteikta geriausių rezultatų pasiekusiam laisvosios klasės ekipažui.

Trijų dienų ralio „Aplink Lietuvą“ maršrutai drieksis per 23 miestus, iš kurių daugumoje pertraukėlių metu bus vykdomos specialios edukacinės programos. Tikimasi jomis sudominti apie 12 tūkstančių pirmokų, kuriuos ralio organizatoriai pasitikis ne tik su specialiomis užduotimis, bet ir įsimenančiomis dovanomis. Jau dabar multiplikatoriai baigia piešti ir dėlioja į vaikams sukurtas knygeles apie saugų eismą specialias, žaismingas užduotis.

Ir šiemetiniame ralyje tęsiama graži, 1996-aisias gimusi tradicija, kai kartu su visų kitų įskaitų dalyviais varžosi ir žmonės su negalia, kuriems būtent raliai „Aplink Lietuvą“ tapo vienintele tokia galimybe išbandyti jėgas.

Ralis „Aplink Lietuvą 2018“ spaudos centras – Viešųjų ryšių agentūra „Visus Bonus“